

عنوان مقاله:

نماد آب در معماری اسلامی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمدتقی محمودی - استادیار دانشگاه آزادشهرکرد

هادی مومنی شهرکی - کارشناس ارشد مدیریت

محمد کیان پور - کارشناس ارشد مدیریت

حسین مومنی شهرکی - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

در پژوهش پیشروما به بررسی بنیانهای نماد معماری اسلامی پرداخته و بنابه محوریت تحقیق که کشف ریشه های نمادین آب در هنر اسلامی است تعریفی جامع از جمال و زیبایی در هنر اسلامی ارائه خواهیم کرد بنابراین مبنای بحث خود را نماد آب یا کالبد و ساختار فیزیکی نماد به ویژه در معماری همراه با آب قرار میدهم در این خصوص قرآن کریم برخلاف روشها و اندیشه های کلامی و فقهی و فلسفی که بیش از هزار سال است در جامعه اسلامی رایج و شایع شده اند توجه و عنایت فوق العاده ای به طبیعت و عناصر طبیعت دارد در این میان آب از عمده ترین عناصر طبیعت به شمار می آید بطوریکه در میان ادیان الهی هیچکدام به اندازه دین مبین اسلام به ویژه قرآن کریم به موضوع آب نپرداخته اند اسلام با ورود به ایران نه تنها موجب رکود هنر معماری نشد بلکه دریچه ای نوین برای رشد و تعالی این هنر در ایران ایجاد کرد و ضمن حفظ اصالت های ایرانی اصول اسلام را با هویتی ایرانی بازنمایی می کند هدف از این تحقیق بررسی معنای نمادین و رمزگونه آبدر معماری اسلامی ایران و چرایی لزوم وجود نمادپردازی آب می باشد پژوهش حاضر با رویکردی توصیفی تحلیلی درصدد ریشه یابی وجود سابقه آبدر معماری قبل از اسلام ایران و نحوه تبدیل این نماد آب به نماد ایرانی اسلامی در عهد اسلام است

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، نماد، آب، هنر اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/337094>

